

# తా సు పా ము

ర్యులపాడు వూ రెయిల గెదకరలకివల్లే కిక్కిసి నెలబడుండ తాడితోపు మయాన నాగుమల్లె సువ్వకిమల్లే పాంపుట్టలకాడ పాకుతుండ బసవాయిని గొడ్డమందకాడ పేడ కొచ్చిన ఎంకాయి దూరాన్నుంచి సూసింది.

ఆ బసవాయి గిరజాలు అప్పుడే తెలస్తయి. ఆడిమెళ్ళో ఎండికంటె పదా మడ దూరాన్నుండా తెలత్రానే వుంటది. గెట్టిగా పంచబిగ్గట్టి నడుంకు ఆవజాన కట్టు బిగించేది వాడే. వాడి మొల్తాడకు అయిదుగెజ్జలు, రెండునల్లకుచ్చులు ఏళ్ళాడేదికూడా ఎంకాయికి బాగాతెచ్చు.

అయితే యీడమాకుండ ఎంకాయికి ఆడ పాంపుట్టలకాడ తచ్చాడుండ బసవాయి ఆస లే, చేతుండదీ తెలవటం బహుకష్టం. అయినా ఎప్పుడు సూసినా ఏ ఎండకాయ బొక్కలకాడో గెడ్డలు తీసుకుని నెలబడ్డావుండేవోడు, యియ్యాల వుండట్టుండి సాటసాట్టు ఆ పాంపుట్టలకాడ తిరగల్పొచ్చిన పనేంవి? ఆడ జనం ఎవరూ లేరుగదా? ఎంకాయి మదన్తోపడ్డది.

గొడ్డమంద గెంపులెంట, నీలగుంటలకాడ ఆడిదాన్ని అవి తెలలొంచుకుని తిరుగాడుంటే మంద పిలకాయలు బిలంగోడు ఆడుకుంటావుండారు. అట్టు సూసి తోపులోకి సలంగా జొరబడ్డది పేడపళ్ళికతో ఎంకాయి

అంత పట్టపగయినా తాడితోపులోకి ఎల్లేతలికి గలగలమంటా దెగ్గిర దెగ్గిరగా వాచేసుకండ ఆ తాడినెట్ల నీడలు బూమ్మినపడి కరవొచ్చే జడల దెయ్యాలకివల్లే వుంటం అటుంచి ఏ బొక్కల్లోంచి ఎసువంటి జీవాలు తొంగి సూల్తా వుంటయ్యో ఎసువంటి మడిసికయినా తెలవటం బహుకష్టం.

అడుగులు జారకుండా, చుట్టుకొకల భద్రంగా సూసుకుంటావొచ్చి బసవాయికి కాత వెనకన నెలబడ్డది ఎంకాయి. ఆడ బసవాయి వాలకం, ఆసలు ఆడేచేతుండదీ ముగలయితే ఎంకాయికి అంతబట్టలా. ఓ సేతిలో చెంచోళ్ళ పాంకర్రా, రెండోసేతిలో గొబ్బిరిసిప్పా పట్టకున కోటయకొండపెబకు మల్లే వుండ ఆ పుట్టపక్కన మోకాళ్ళమీన వొంగి నెక్కిసూతుండ బసవాయిని సూసి కూసేపు అటనే నోరుదెరిసింది ఎంకాయి.

మొదలు ఎవరన్నా మాటలమయాన పాము లంటుండేనే వొళ్ళు గరి పొడుసుద్ది! అసువంటిది ఆసలవి నిజంగానే పొండకునే ఆకలాపు పుట్టా అన్ని

బొక్కలకాడ - ఎచ్చగా లోనుంచి ఆవిరికొద్దుంటే - ఏ మడిసయినా ఆవజాన ఆడ వొంగి తొంగి సూతుంటం ఏ ఆడగూతురుకయినా ఎట్టంటదీ?

“ఒరేయ్!-” అని గుటకమింగింది ఎంకాయి.

నీరేతి, నీదర్లీ ఎవురయినా ఏడు సముంద్రాలు దాటి, మూడడవుల్ని ఏటుకునరికి, కుప్పేసి, నాలుగోఅడివి మయానుండ వ్రరి సెట్టు తొరకాడ నిల బడి అరవకుండా తొంగి సూతుండే యవదానంలో- గబిక్కిన యిప్పమీన పెటి మని సరిచి నిటారుగా కూకోబెట్టి నిద్దర్లీపుతే ఎట్టంటదో అట్టయిపోయి- గబిక్కిన ఎనిక్కి ఒక్క గంటేసి నిలబడి ఎంకాయిని సూళాడు బసవాయి.

“అయ్-?” అన్నాడు బసవాయి నోరుదెరిసి.

పళ్ళిక నెత్తినబెట్టుపని, కోత పైకెగ్గట్టి, ఆవజాన నోరు దెరుసుకు సూతుండ ఆమడిసి గంగానమ్మతల్లనుకుండ బసవాయికి యింపూ సేపటికిగాని ఎంకాయి ఎంకాయికిమల్లే అగుపించలా.

మొన్నీమల్దె బెచ్చలాట్లో తేలుకొండె జడతో ఎగిర్న ఎంకాయి, పుండ ట్టుండి కోకెగ్గట్టి ఆవజాన ఆడ నిలబడేతలికి శాసబిగిసి గుటకమింగాడు బసవాయి.

“ఒరేయ్?” మళ్ళీ అంది ఎంకాయి.

“అయ్?” అన్నాడు మైకంతిరగని బసవాయి.

“ఏందిరా నువు సేతుండదీ?” అడిగింది ఎంకాయి.

“ఎవురూ- నేనా?- అయితే ఏంటే.” అంటున్నాడు బసవాయి.

“అయితే ఏంటే అంటాడేం!-” అంది ఎంకాయి.

“కాత్రె పనిమీకుండాలే-” అన్నాడు బసవాయి.

“అబ్బో కాత్రె నెప్పగూడ్డెట్టా ఆ పనేందో?” అంది ఎంకాయి.

“అయ్, అదే అనుకుంటుండా-” అన్నాడు బసవాయి.

“అబ్బో మాటలు నేర్పావే నాయనా! యాడకి పోయినాయ్యా యిన్నాల మించి?” అంది ఎంకాయి.

“ఎటో పోయినాలే-”

“చరే, యగనేం-” పళ్ళిక కిందపడేసి కూకుండది ఎంకాయి.

“నీతో నాకెందుకొచ్చింది, యివకాడ సానాపనుండది నాకు,” అన్నాడు బసవాయి. ఏం పట్టించుకోనట్టు పుట్టకాడ తిరుగుతూ.

“ఎవుకొద్దన్నారూ, వుంటే చేసుకోరామా?” అంది ఎంకాయి.

“అసలు నువ్వు యిటు ఏం పనిమీద వచ్చినట్టా?” అన్నాడు బసవాయి పాంటొక్కలోకి తొంగిచూస్తూ.

“ఒరేయ్, ఒరేయ్ ఏదిరా నవ్వాడ తొంగిచూసేదీ,” అంది ఎంకాయి వుండబట్టలేక.

“పాముల్లే-” అన్నాడు బసవాయి ఆటనే తొంగిచూస్తూ.

“పామునీ! ఎందుకురా పామును తొంగిచూస్తుంది? అవి మంచివి కాదంటరా!” అంది ఎంకాయి.

“పనివుండలే,” అన్నాడు బసవాయి.

“ఏం పనిరా, కాత్తెసెప్పవంట్రా!” అంది ఎంకాయి.

“పామును పట్టుకుంటున్నారే” అన్నాడు బసవాయి.

“ఆ, నిజంగానట్రా! పోరా నీ బడాయిలు నాకాడంట్రా! నీలాంటోళ్లు యింగా పడిజనమలెతల పామును పట్టుకుంటానీకి” అంది ఎంకాయి.

“బడాయిలా? చూస్తావా మరీ పడ్డానోలేదో? హూ! యీ బసవాయంటే అంతే ననుకుండావుగావాల్సు.”

“యిగ చాల్లే యిశకాడికి రారా, పెద్ద పామును ఒట్టే మొగోడివి నేటి గ్గాంగాబయల్లేరావుగానీ. సానానూశాం యిట్టాటోళ్ళని. ఒరేయ్ ఎండకాయలు పట్టుకోక ఎందుకొచ్చిందిరా నీ కాపనీ?” అంది ఎంకాయి.

“నువ్వు నూశావా నే నెండకాయలు పట్టటం?”

“నూశానా యింగా నూశానా? హూ! నాకు తెలవకపోద్దిగా నీ సంగతీ?” అంది ఎంకాయి.

“ఏదమ్మో నీకు దెల్పిందీ? శాపలుగదూ నేను పట్టుకునేదీ? కావాలంటే ఎల్లి ఆడుగు ఎవుర్నయినా”

“ఒరేయ్, సిన్నప్పుడు నవ్వు ఎండకాయల్ని పద్దాకా గెడ్డలుదీసుకుని కొట్టేవోడివిగావంట్రా?” అంది ఎంకాయి.

“సిన్నప్పుడు నీకు తేలుకొండెకిమల్లే జడ వుండేదంటనే యిప్పుడది యాడకి పోయిందమ్మా?”

“ఓ బసవాయోవ్, నా చంగతెరగవు తెల్పిందా?”

“మరీ యింకేం! ఆటనే అనుకోరాదూ నేనుకూడా. హూ! అంతలావు ఎగతాళిగా వుండడిగా!”

“అబ్బో మాటలు సానా నేర్చావే!”

“హూ! ఆడ నీకే మాటలొచ్చింది. నీ కన్న యీడ ఎవురేం తక్కువ తిన్నా. నాతో నీ కొండకొచ్చిందిగాని యివకాడ సానాపనుండది నన్ను పలకరిచ్చ మాకే” అని మల్లీ పాఠాక్కలోకి తొంగిసూతు డాడు బసవాయి.

“ఒరేయ్, ఒరేయ్ బసవాయ్?”

“ఏం?”

“ఎందుకురా నీకు పాముల జోలి? అని ఎసువంటివో నీకు తెచ్చా?” అంది ఎంకాయి.

“హూ! యీ బసవాయికి అన్నీ తెల్పు, యియ్యాల వైద్దికలోకి గరగళం తెచ్చితే అద్దరూపాయి దబ్బులైతూ నన్నాడు రాంబెమ్మయ్య” అన్నాడు బసవాయి.

“గరగళం! గరగళం ఏందిరా?”

“తాసుపాం గరగళం” అన్నాడు బసవాయి.

“తాసుపాం యసమంట్లా! ఓమ్మో, అందుకంట్లా యీడ నువు తిరుగు తుండదీ?”

“బలేతాసుపాములుండయిలే ఈడ!” అన్నాడు బసవాయి.

“గెట్టిగా అరవమాకరా! నీకు నిజంగా శాతవునంట్లా ఆట్టి పట్టటా?”

“హూ! అదొక లెక్కాజమా! మా అయ్యోళ్ళు ఆట్టి మిడతల్ని పట్టు కున్నట్టు పట్టుకుని, నడిబజాట్లు ఆట్టి మొల్తాట్లు కట్టుకుని తిరిగేవాళ్ళు!” అన్నాడు బసవాయి.

“అళ్ళు పెద్దోళ్ళురా! ఆళ్ళు ఏం చేసినా చెల్లదీ! ఆళ్ళకాడ మంత్రకట్లండే వంట!”

“అంతావు త్తది. వు త్తదై ర్నంమీవ పట్టాల్సిందే ఎవురు పట్టినా” అన్నాడు బసవాయి.

“నీకు దైర్నం వుండవంట్లా?”

“ఎఫ్రికి- నాకా? వుందోలేదో యిప్పుడు తెలుసుద్దిగా” అన్నాడు బసవాయి

“అద్దరూపాయి దబ్బులంట్లా రాంబెమ్మయ్య యిచ్చేదీ?” అంది ఎంకాయి.

“ఆడు అంతకన్నా యిచ్చిసావడు. సచ్చినోడి పెళ్ళికి వొచ్చిందేసాలు”

“పానంకన్నా తీపంట్లా అద్దరూపాయి? అరలు తాసుపాం ఎంత సెండలపుదో నీకు లెల్చా? రాంబెమ్మయ్య నిన్ను మాయ సేతు డాడా”

అంది ఎంకాయి.

“ఇదిగో ఎంకాయోవ్, అద్దరూపాయిలో నీకు పావలా బిల్ల యిత్రా” అన్నాడు బసవాయి.

“సీ పాడూ- నాకేం ఆక్కర్లే ఎదవ డబ్బు-”

“నువు సిన్నప్పుడు ఓనాడు మనం కోతికోజ్జిల్లాట అడుకుని యింటికి తిరిగొత్తావుంటే సంతలతోషకాడ నన్నుసాటుగా పిలిసి ఓ పావలాబిల్ల సంపా యించుకురామంటివే?” అన్నాడు బసవాయి.

“అప్పుడంట్రా! పోరా నీ దంతా! అప్పుడు సెంచయ్య కొట్టోకి సబ్బిల్ల లొత్తేసీ- ఆశపట్టిందిరా- సీ పాడూ! అదెప్పుడో సిన్నప్పుళ్లారా. ఇప్పుడు సబ్బిల్లరుద్దుకుంటే మాజేజి సంపుద్ది” అంది ఎంకాయి

“అప్పట్నుంచీ ఎప్పుడీద్దామనుకుండా ఓ పావలా బిల్లన్నా సిక్కకుండా వుందే ఎంకాయ్” అన్నాడు బసవాయి.

“పోనీలేరా ఎదవ పావలాబిల్లా-”

“ఆ, అంటేనా! డబ్బుంటే అంతసులకనగా తోసొయ్యమాకేవ్. యియ్యాల బెమ్మదేవుడు దిగొచ్చినా చరే ఆ రాంబెమ్మయ్య దెగ్గిర్నంచీ అద్ద రూపాయిబిల్ల రావాల్సిందే, నువు మాట్లాడమాక-” అంటా పాంకర్రా, కొబ్బరి సిప్పా గెట్టిగా పట్టుకుని పాంపుట్టకాడ కూకుండాడు బసవాయి.

“బసవాయ్!” పిలిసింది ఎంకాయి.

పాంకర్ర వూత్రా నాగస్వరంపాట మైంకలోపడ్డాడు బసవాయి.

యాడా సడీ సప్పుడు లేదు. దూరాన గొడ్డపిల్లకాయలు బిల్లంగోడు కొటకుంటూనే వుండారు. నాగస్వరానికి నిలబడి అడ్డుండ తాసుపాములకిమల్లె సీటాడుగా నిలబడుండ తాడినెట్లు గాలికి సలగా అటిటు కదులాడుండయి.

బసవాయి మాట యి పించుకునేట్లులేదు. యిడికి యియ్యాల యిట్టా బుట్టి దేం? యిడు సిన్నప్పుడే నయం. కోతికోజ్జిల్లాట బలే ఆడేవోడు. ఎదవ సచ్చినోడు ఒక్కపాలన్నా నన్ను దొంగను సేసేవోడుకాదు. మాలావు నాకే నెట్టా ఆ మాత్రం ఆట శాతకాందీ? ఆ పిచ్చాయోళ్లు బసవాయిని నన్ను దొంగని సెయమని ఒకటేమయిన ఏదేవోళ్లు! సీ పాడూ! ఆళ్ల దెప్పుడూ యెదవ బుద్దెగందా! యిగ యిప్పుడేం వుండదీ? బసవాయి ఆటల్లో కలవటమే మానే శాడు ఎప్పుడు నూసినా ఏ దొంక మలపుళ్లనో తిరుగుతావుంటాడు. యి మద్దె యిడికి మడుసులంపేనే పట్టంలా. మడుసు లేం కరుతారా దెగ్గిరకొత్తే?

పావలాబిల యింకా గాపకం పెట్టుకుండాదే ! ఎవరికేం అక్కర్లా - ఆడితానన్నా అక్కర్లా. సీ- డబ్బు లడగడమేంది పాదూ ! అప్పుడెప్పుడో అతుగుతే యింకా గాపకం పెట్టుకుండాదే ! నామీద ఆడికి నిజంగా గురి వుండదా ? ఏంపాడో... యీడికేవన్నా గాలి పట్టలేదుగదా ? రాంబెమ్మయ్య అద్దరూపాయి డబ్బులకి తాసుపాని పట్టుకుని యిసం పిండుతాడంట ! యీడి ఆయ్యోళ్ళుకూడా యింతే నంట. యింకేం యీడూ తయారయ్యాడూ ! అద్దరూపాయ్ ! ఆడన్నట్టు అద్ద రూపాయంటే మాటలా ! ఆ అద్దరూపాయంటే ఏంకొన్నా కొనచ్చు- అయితే మట్టుకూ ! పాముల్నా పట్టానంటం ? పెమాదంగాదూ ? ఒక్కోపాలి- సీ అన గూడదుగానీ- పానాబగూడా పోతయి... అసలవి వడుసులుండేసోటికి అంత సులబంగా రావంటనే ? యీడెంత పాంకర్ర వూదుకున్నా అవి రాకుంటేసరి. అసలా పుట్టలో పాముండదో లేదో ? ఉంటే యింతసేపు రాకుండా వుంటదా ? ఒకవేళ అది బయటికివొతె యీడికి దాన్ని పట్టడం సరీగా శాలకాకపోతే ? యింకా ఏమన్నా వుండదీ- "ఒరేయ్ బసవాయ్ యిక సార్లే రారా!" అంది ఎంకాయి.

బసవాయి ఎప్పుడో నాగలోకానికిపోయ్యాడు. ఎంకాయి యీడ కూకుండ దని ఆడికి ఆసలు తెలవదు. పాంకర్ర వూత్రా అటనే వూగుతుండాడు బసవాయి.

ఎంకాయి కళ్ళు మెరిసినై - ఒక్కోపాలి ఎనిక్కి యిర సుకుపడ్డది ఎంకాయి. పుట్టలోంచి తలతలతల మెరుస్తూ జలజల జారి దోనెడు పడగిప్పుకుని బసవాయి ముంగు తోకిమీన నిలబడి వూగుతా ఆడుండదా తాసుపాం ! అటనే నేలకు నీలుక్కుపోయింది ఎంకాయి.

నిశిరేత్రి మెరుమ్మెరిసి డామ్మని పిడుగుపడ్డట్టు - తాసుపాం తనముంగల నిలబట్టం సూశాడు బసవాయి. పాంకర్రవూత్రానే - ఒక్కోపాలి కళ్ళు మూసుకుం డాడు బసవాయి. బసవాయి గుడ్లలో మళ్ళు పొడిసినట్టు సూసింది తాసుపాం. ఒల్లు తడిసింది బసవాయికి. మెడకీప్పి ఎనిక్కితిరిగి సూశాడు - యిగ్రహాకిమల్లే నీలక్కువోయి గడ్డిప్పుకుని సూతుండది ఎంకాయి. మెడ బిగిసింది బసవాయికి.

సలగా సెయి ఒనుకుతా - పాంకర్ర తాసుపాం పడిగమీనకి బోనితు ద బసవాయికి మద్దెలో నరాలు పటపట బిగలాగటాన పట్టదప్పి ఎనిక్కి తూలిన తూల్టం ఎగ్గిరై గిసి గెంలేసి వుసిమీన ఎగ్గి ఎంకాయి సెయి పట్టుకుని లాడితోపు లోంచి బెయిటికి అదేమయిన లగెత్రాడు.

"యదవ సచ్చి నోడా - పానం తిశావుగదా - యీడూ సెయి -" అంది ఎంకాయి రొప్పుతా.

“అరవమాకే-” అన్నాడు బసవాయి. తాడితోపు కల్లి బిత్తరి సూపులు సూత్రా.

“సెపితే యిన్నావంట్రా. ఒరేయ్ ఎండ్రకాయలు పట్టుకోక ఎందుకొచ్చిందిరా నీ కీపని-” అం ఎంకాయి ఓపీమని కళాపి గొట్టినట్టు.

ఆయాల్లినుంచి బసవాయి ఎంటపడింది తాసుపాం పులిస్తరాకు లెగుస్తే తాసుపాం లెగుస్తున్నట్టు టున్నది బసవాయికి. ఎవురన్నా గబగబ మాట్లాడు కుంటుంటే బసవాయి ఎంటికలు నీక్క బొడుసుకుంటు దై సూర్లో తాడు, రోడ్డు మయాన, రోడ్డుపక్క తాళ్ళను సూసి ఎనిక్కి ఎగ్గిరి గెంతేసి యీపు సరుసుకుంటుంటాడు బసవాయి. కలలుకన్నాడు బసవాయి గోడ మొత్తలకాడ, గుడిసె సూరుసండుల్లో, శాంతాడుసుట్ట మయాన తననుసూసి తాసుపాం ‘బుస్సు’ మంటా పడిగ ఎనక్కి తీసుకోటం ఎన్నోసార్లు కల్లో సూశాడు బసవాయి. తమాసా! ఓ నిశిరేత్తి ఎంకాయి తాసుపాముకు మల్లే ‘బుస్సు’ మంటం సూశాడు బసవాయి.

కొన్నాలకి ఓశాడు సందేల గొడ్డమందతో యింటికి తిరిగొత్తా తాడితోపులో ఆ పుట్టకాడ గెడక రకిమల్లే తాడిసెట్లలో కలిసిపోతా ఎవురో నిలబడుంటం మసగ్గా సూసింది ఎంకాయి. ఒక్కపాలిగా నిలసిపోయింది ఎంకాయి. ముందుకు పోను ఎంకాయికి కాలాడలా. సలగా మందనించి ఎనిక్కినిక్కి తగ్గి తాడితోపుకాడి కొచ్చి సూసింది ఎంకాయి. నిజంగా ఆ పుట్టకాడ ఓ మడిసి నిలబడుండాడు. బసవాయి కామ గందా? యిదేది యీడికేవన్నా గాలిబట్టిందా? యీ యాల ప్పుడు ఒంటరిగా ఆడ నిబబ్బానికి ఎంతదైర్వం ఉండాల?

మసగలో తకువుసుంటా పుట్టకాడికొచ్చి - ఒక్క పొలికేక నెట్టి ఆటనే నోరుదెరిసి కొయ్యకిమల్లే నిలబడిపోయింది ఎంకాయి.

ఆ తాసుపాం బసవాయి మెడా, సెయీ బిగదీస్తుంటే, దాని మెడకాడ పట్టుకుని గొబ్బరి సిప్పలోకి దాని యిసం పొడుతుండాడు బసవాయి!

దైర్వంగల మొగోడు గుండెబిగువుమీన దెబ్బయి గెజాల ఎత్తయిన దొజ్జ త్రంబంమీనకు ఒక్కక్క జరుగే జరుక్కుంటా ఎల్తుండే యవదానంలో ఒకాడగూతురు గుండెబెసి ఒక్క పొలికేక పెట్టేతలికి అంత దైర్వంగల మొగోడిగుండె బిగువు కుండ పగిల్చుట్టు పగిలి, నరాల పట్టుతప్పి సెవటలు గక్కుతా గిరిగిర తిరుగతా దెబ్బకు బూమ్మిన పడాల్సిందన్నమాట!

గబిక్కిన ఎనక్కి తిరిగి సూశాడు బసవాయి వూపిరి బిగబట్టి.

“ఎళ్ళు-” అన్నాడు బసవాయి దవడలు కరుసుకుంటా.

"ఓమ్మో -" మూగిలింది ఎంకాయి.

పొట్టలిచ్చిన పత్తికాయలకిమల్లే ఎంకాయికళ్ళు బసవాయి గుండెలమీన దిగినె .

"ఎల్లిపో - మళ్ళీ ఎండుకొచ్చా యీడకి ? నా నెయి జార్తుండది - ఎల్లిపో అరవకుండా -"

"అరవనే రా - ఒరేయ్ - ఒరేయ్ - నిన్ను సపుద్దిరా - దాన్ని సంపరా -" మూలిగింది ఎంకాయి.

తాసుపాంకల్లి నూశాడు బసవాయి. తాసుపాం రఖతం గక్కు తా పటపట గొబ్బరిసిప్పను కొరుకుతా వొసుకుతుండ. నెయి సుట్టూ మెల్లిరుగుతుంటే - ఒక్క పాలి గెట్టిగా నరాలు బిగబట్టి, ఎంకాయికల్లి కొరకొరనూతూ సువ్వకిమల్లే మెల్లి రిగి వుసిమీన తాడినెట్ల సీకట్టోకి గబగబా లగెత్తుకెల్లాడు బసవాయి.

మరుస నాట్నుంచి జరలో మతుండక వండంలో పడండాడు బసవాయి. "వాడికేం రాయిలాంటి మనిషి." బసవాయికేం ఫరవాలేదన్నాడు ఎంకాయితో వైద్దికుడు రాంబెమ్మయ్య.

కొన్నేళ్ళు గడిసినాక ముగ్గురు బిడ్డల్లో పుట్టింటికి తిరిగొచ్చిన ఎంకాయిని తాడితోపుసాయల్ని "ఏం ఎంకాయమ్మోవ్ ?" అని బసవాయి పలకరించేదాకా బసవాయిని ఎంకాయి పోల్చుకోలేకపోయింది.

"సంపావు గదంటయ్యా బసవయ్యా! పోల్చుకోనే లేకపోతినే నా తెలివి పాడుగానూ ! బాగుండావంటయ్యా ? బొత్తిగా గురుతు పట్టకపోతినే?" అంటూ బసవాయిని యిశారించింది ఎంకాయి.

"చరే, పెద్దోణ్ణయిపోటంలా ! నీకు ముగ్గురు బిడ్డలంటగా, బాగుండారా ?" అన్నాడు బసవాయి.

"ఆఁ, బాగుండారయ్యా బసవయ్యా. పెద్దోడిపేరు అళ్లతాతపేరు పెటు కుండారూ, రెండోవాడి పేరు ఎంకపేశ్వర్లు, మూడోదాని పేరు చీలాం." అంది ఎంకాయి.

"నువూ కార్త పెద్దదానివయినా మడిసివి అంతగా మార్గే దులే" అన్నాడు బసవాయి పక్కకి తిరిగి వుమ్ముస్తా.

"ఏట్టే అదేందయ్యా యింగా పెద్దదాన్ని కారేదంటావు ముగ్గురు బిడ్డ లయితేని ! యింగానయం ! నువు పెద్దోడివయ్యావు. సానా సన్నబడ్డావు" అంది ఎంకాయి.

“కాత్ర మద్దెమద్దె వొల్లు సెద్దాకచ్చిండిలే- శానా వీళ్ళకాలా వరీ-”  
అన్నాడు బసవాయి.

“సానా ఏళ్ళయింది” అంది ఎంకాయి.

“అంతా నిన్న మొన్న జరిగినట్టుది,” అన్నాడు బసవాయి.

దూరాన గొడ్డు ఆడీడ గెనువులెంట తిరుగుతుంటే గొడ్డపిల్లకాయలు  
బిల్లంగోడు ఆడుకంటుంటారు.

“బలే బయలుబట్టో” అంది ఎంకాయి.

“నవు కోక పైకెగ్గట్టుకుసి ఎనిగీడేవొచ్చి ఆడ నిలబట్టం యింగా కల్లలో  
మెడలు-డసి,” అన్నాడు బసవాయి.

“ఎట్టాపట్టుకుండా ఆ లాసుపామునీ - సివరకి ఏం జేకా దాన్నీ? నువా  
మయిన లగెత్తుకు పొయినాక అడలుబుట్టి సచ్చా. యాడజూసినా అగుపించలా  
నువ్వు.”

“ఆ మూలకిపోయి, దాని యిసంపిండి తల నేలకేసి రుద్దిరుద్ది సంపేళా,”  
అన్నాడు బసవాయి.

“ఓమ్మో!” అనరిసింది ఎంకాయి.

“అదిగో - ఎంకాయోవ్ -”

“బలేబయం పుట్టోందిరా బసవాయ్-”

“సంపే తివి గదంటే ఎంకాయ్-”

“అదేంది బసవయ్యా ఎనటికిమల్లే ఒరే ఒరే అంటుండానూ - చీ.  
సచ్చిందావ్వి - యిదేం మడిసిసీ - యిహి, యిహి-” అంటూ ఎంకాయి నవ్వుతే  
బసవాయి నవ్వాడు “అంటే అన్నావులే” అంటూ.

“సిరికి రాంబెమ్మయ్య ఆల్యెం అయిపోయిందని గరగళానికి అద్ద  
రూపాయి బిల్ల యాయనే యాయలేదుగా,” అన్నాడు బసవాయి.

“ఆరి యిడిజిమ్మడా! నిజంగా యాయనే యాయలా?” అంది  
ఎంకాయి.

“అబ్బే నీతోడు యాయనే యాయలేదుగా! యిత్రే నీకు పావలాబిల్ల  
ఎప్పుడో యాయకబొయ్యేవాణ్ణా!” అన్నాడు బసవాయి.

“అదేంది బసవయ్యా యింగా పావలా బిల్లంటుండావూ-?”

“అంటే ఏంటే. మాటన్నాక యాయకనే వోతినిగా.”

“పోనీలే బసవయ్యా - అందరూ బాగుంటే అంటే సాబు.”

“అంతేలే ఎప్పటికయినా-” అన్నాడు పక్కకు తిరిగి వుమ్మాస్తా.

“మా పిల్లల్ని నూనావంటనూ బసవయ్యా?”

“వదీ నువ్వు సూపియ్యకనే బోతివిగా.”

“బలేవోడివితే! ఆనక మాయింటికొస్తే తప్పెట్టా?” అంది ఎంకాయి నవ్వుతా.

“ఓ బసవయ్యోవ్, ఓ ఎంకాయమ్మోవ్, కాత్రె ఓ పాలి యిటొచ్చి పొండయ్యా మీ మడుసులు బంగారంగానూ?” అని ఒక్క పాలరిశారు బిల్లం గోడుకాడ తగువొచ్చిన గొడ్డ పిల్లకాయలు.

